

"הבטחות? הבטוחים!"

אמר יצחק רבין

והוא ידע מה הוא שח

צוענית פירושה תוצאות — אני בעדה. יתכן ולוא היה רבין מסתפק בכך, היו דבריו נשארים בגדר הפולמוס האישי, הנמשך זה שלוש שנים בין השגריר לבין השר הממונה עליו, שר-החוץ אבא אבן. אבל דברים נוספים בכתבה, שיוחסו לרבין אם כי לא צוטטו ישירות מפיו, סייעו לקומם נגדו את כל הפקידות הבכירה והזוטרה של משרד-החוץ. היה זה כאשר נאמר, על פי דבריו, כי מדיניות החוץ הישראלית חשובה מכדי להשאיר בידי דיפלומטים מקצוענים, שיצאו מבית-מדרשו של משרד-החוץ, או כאשר תוארו צוותו של רבין בשגרירות בוושינגטון, כמי שפועמים בתוכם רגשי עליונות כלפי משרד-החוץ בירושלים, רגשי ביטול כלפי המשלחת הישראלית באו"ם ולעג לרגישות טי"מס.

השגרירות הישראלית בוושינגטון ועובי דיה. באותה כתבה צוטט השגריר רבין כאשר הביע דברים חריפים ביותר על טיבם של הדיפלומטים המקצועיים.

נגד

"גימגום מלוטש"

ר דיפלומטיה המקצועית, אמר רבין באותו ראיון, "התנוונה לגמרי. ההוכחה הטובה ביותר, האו"ם, שאינו אלא מועדון ויכוחים דימגוגי, אשר העולם התרגל אליו... דיבור ישיר ולענין, הוא תכליתי יותר ומתקבל ביתר הערכה מאשר גימגום דיפלומטי ולוא המלוטש ביותר."

לא היה צריך לחפש הרבה למי התכוון רבין. אין מי שמסוגל להשמיע גמגומים מדיניים בצורה מלוטשת מאשר שר-החוץ

הצעיר המבטיח יצחק רבין כפי שנראה בתחילת שנות החמישים, כשהיה בראשית שנות השלושים שלו, מהמפקדים הבכירים בצה"ל, בעל דרגת אלוף-מישנה, שכולט ניבאו לו עתיד מזהיר בשל הכושר המבריק שלו, יכולת החשיבה שלו, ותכונות המנהיגות הבולטות שבאישיותו.

לא מתחכמים לרבין

בירושלים היתה הפיסקה שאמרה: "עד לבואו של רבין, היתה השגרירות כסניף של הסוכנות היהודית. כשהתעוררה בעיה חמורה, נהוג היה להפעיל יהודים חשובים שיילכו למימשל וישתדלו למען ישראל. רבין הפסיק נוהג זה. יש שגרירות ויש מימשל. שום יהודים שתדלנים באמצע." אלה היו דבריו של כור תב הכתבה. אבל כל מי שמכיר את רבין מקרוב לא יכול היה שלא לזהות מיד את סגנונו החד, הקצר, הישיר והקולע. כך התחילה שערוריה מיספר אחת. כאשר הגיע רבין לחגיגת נשואיה של בתו, נמצא מי שקומם נגדו את ועד העובדים של משרד-החוץ, שהציגו את עצמם כנעלבים עד מעמקי נפשם מדבריו של השגריר. תוך שעות מיספר התייערה עוררת רוחות "ספונג טאנית", שכללה, לפי דיווחי העיתונות, שרים, פקידים בכירים ואנ-

אבא אבן. אין בסגל הדיפלומטי הישראלי מי שמדבר יותר ישיר ולענין, ותכליתי מאשר יצחק רבין. רבין לא הסתיר באותו ראיון את שביעות רצונו העצמית מהצלחתו כדיפלומט בדבריו על הכישורים הנחוצים לדיפלומט ישראלי, אמר: "עדיף שיבוא מעולם הע- שיה ויחשוב במור שגים של מעשים. נסיון צבאי טומן בחובו צירוף של שטחי פעולה רבים: מנהיגות, הסברה, חינוך למחשבה מ- סודרת ותכליתית. אם דיפלומטיה מק-

כדי להוכיח באמצעותם את מעורבתו הר- ישירה של רבין במאבק הבחירות שלהם. כשנקלטו חזרה בישראל, נופחו דברים אלה, מצאו דרכם במהירות אל הכותרות הרא- שיות, יצרו את הרושם בקרב אזרחי יש- ראל כי יצחק רבין הפך לנושא הוויכוח העיקרי והמרכזי במערכת הבחירות המת- נהלת בארצות-הברית, כששתי המפלגות הראשיות, הדמוקרטית והרפובליקאית, מתחרות על חסדיו ואל אפטרופסתו. כמי שבחסד האל מבטיח את הנצחון בבחירות הקרבות ובאות. תוך חודש אחד עמד יצחק רבין במרכזן של שתי שערוריות מפור- קות. הראשונה פרצה באמצע חודש מאי, אחרי שבמוסף הארץ, פורסמה כתבה על

ב משך מיספר שבועות, בחודשים האחרונים, פשט גל של לשונות רעות וזוגיות ומרושעות, ועבר מפה לאוזן בצמי רת המדינה. במיוחד עסקה בו הפקידות הממשלתית הבכירה וכל אלה העומדים עימה בקשר. במרכזו של גל הרכילות משוי- ללת היסוד, עמד שגריר ישראל בארצות- הברית, יצחק רבין. גל הרכילות הגיע לשיאו עם בואו של רבין, לפני מספר שבועות, לחגיגת נשואיה של בתו. "זה הסוף", אמרו המרכי- לים, שכל תחזיותיהם הקודמות בנושא זה התנפצו מול עובדות המציאות, "עכ- שיו, כשהשיא את בתו, יוכל רבין סוף סוף להתגרש מאשתו לאה". לא היתה זו שמועת-הכחש היחידה ש- רבין שימש כנושאה במשך חמש השנים האחרונות, מאז תום מלחמת ששת-הימים. גלים גלים הציפו השמועות את הארץ, במחזוריות כמעט קבועה. עדיין זכורות היטב השמועות שפשטו מיד אחרי המל- חמה, ושהפכו את הרעלת הניקוטין והי- חולשה שתקפה בעקבות כך את מי שהיה הרמטכ"ל ביום פרוץ המלחמה, להתמו- טטות עצבים ולהיסטריה.

שיא

המסע

ב השנה, ביום השנה החמישי לפרוץ המלחמה, שוב נמצאו כאלה שהתבוססו בתאוה במהלכים שקדמו למלחמה, כדי לדלות מתוכם קווים חדשים לזמנתו של מי שהיה אז הרמטכ"ל. תיאורים אלה נועדו לצייר תדמית חדשה של רבין, שונה מן המקובלת על ידי העם: תדמית של פחדן, הססן, שאין מוצא פיו דומה למה שחש בליבו, טועה ומטעה.

השבוע הגיע המסע להכפשת דמותו של יצחק רבין לשיאו. היה זה כאשר גוייסו למסע גם כלי התיקשורת האמרי- קאיים. כדי לתאר את רבין כשגריר חסר טאקט, נעדר תבונה פוליטית ומפר מש- מעת, שסיבך את ארצו במאבק הפנימי המתנהל עתה בארצות-הברית, כאילו לפי אות שניתן להם מישראל, עטו כמה מכלי התיקשורת החשובים בארצות-הברית על דברים שנשא רבין באוני אורחי ישראל

נשיאת אשה לאה רבין, אשת השגריר, מנשקת את יצחק רבין, שבמסע האחרון מלאו לו חמישים שנה, ביום בו השיאו שני בני הזוג את בתם, בחודש שעבר. הבעת פניו של רבין בתמונה זו, משקפת יותר מכל את שרשרת האכזבות שלו בשלוש השנים האחרונות.